

Izvirzītais pamats:

- Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2015. gada 18. jūnijā – Bank Tejarat/Padome**(Lieta T-346/15)**

(2015/C 302/77)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Bank Tejarat (Teherāna, Irāna) (pārstāvji – S. Zaiwalla, P. Reddy, A. Meskarian, Solicitors, M. Brindle, QC un R. Blakeley, Barrister)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Padomes 2015. gada 7. aprīļa lēmumu (KĀDP) 2015/556, ar kuru groza Padomes Lēmumu 2010/413/KĀDP, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu (OV 2015, L 92, 101. lpp.), ciktāl tas attiecas uz prasītāju;
- atcelt Padomes 2015. gada 7. aprīļa Īstenošanas regulu (ES) 2015/549, ar ko īsteno Regulu (ES) Nr. 267/2012 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu (OV 2015, L 92, 12. lpp.), ciktāl tā attiecas uz prasītāju.
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza septiņus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts LESD 266. pants.
  - Apstrīdētie pasākumi esot LESD 266. panta pārkāpums tādēļ, ka Padome nav veikusi nepieciešamos pasākumus, lai izpildītu Eiropas Savienības Vispārējās tiesas spriedumu lietā T-176/12.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts *res judicata* princips.
  - Apstrīdētie pasākumi esot *res judicata* un/vai tiesiskās noteiktības un/vai mērķu ievērošanas principu pārkāpums.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāptas tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā.
  - Apstrīdētā pasākuma pieņemšana pārkāpjot efektivitātes principu, tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā un prasītāja tiesības atbilstoši Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantam un/vai atbilstoši Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 13. pantam, jo ar tiem tiek ignorēts Vispārējās tiesas spriedums lietā T-176/12.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāptas tiesības uz labu pārvaldību.
  - Apstrīdētie pasākumi pārkāpjot prasītāja tiesības uz labu pārvaldību, jo Padomes attieksme pret prasītāju nebija nedz objektīva, nedz godīga.

5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāptas tiesības uz reputācijas ievērošanu un tiesības uz īpašumu:
- Ar apstrīdētiem pasākumiem esot pārkāptas prasītāja tiesības atbilstoši Pamattiesību hartas 7. un 17. pantam un/vai ECPAK 8. pantam un Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 5. protokola 1. pants, un/vai samērīguma princips.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts pienākums norādīt pamatojumu.
- Padome neesot norādījusi atbilstošu apstrīdēto pasākumu pamatojumu un prasītājs tādēļ nevarēja pienācīgi atbildēt uz Padomes apsvērumiem.
7. Ar septīto pamatu tiek apgalvots, ka esot pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā.
- Jebkurā gadījumā neesot izpildīti būtiskie norādīšanas kritēriji un Padome esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, pieņemot apstrīdētos pasākumus, jo pamatojuma izklāstā norādītie apgalvojumi ir nepareizi un nav izpildīti norādīšanas kritēriji.

Prasība, kas celta 2015. gada 4. jūlijā – ADR Center/Komisija

(Lieta T-364/15)

(2015/C 302/78)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: ADR Center Srl (Roma, Itālija) (pārstāvis – L. Tantalò, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Komisijas 2015. gada 4. maija Lēmumu C (2015) 3117 *final*;
- pakārtoti, atzīt par atlīdzināmām visas izmaksas, ko Komisija uzskata par nepieļaujāmām,
- piespriest Komisijai un jebkurai personai, kas iestājusies lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un izmaksas šajā tiesvedībā Tiesas taisnīgi noteiktajā apmērā.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums ir jāatceļ, jo Komisija neesot kompetenta izdot iekasēšanas rīkojumu ar līgumiem saistītos jautājumus.
  2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums ir jāatceļ, jo tas esot balstīts uz kļūdām faktos un vērtējumā.
  3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums ir jāatceļ, jo Komisija esot nepareizi izmantojusi savas pilnvaras.
  4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums ir jāatceļ, jo Komisija esot pārkāpusi tās pienākumu norādīt pamatojumu.
-